

PROTEIN

časopis YMCA v ČR, 1/2009, ročník XI

15 Kč / 0,5 €

Gospel Night 2008
s tématem Porozumění

Deník trosečníka
na velkém britském ostrově III

Pel-mel YMCA
aneb Všehochuť ze zásob

Skupina U2 se vrací a vydává nové album. Více informací v tomto čísle Proteinu!

REDAKCE

Jaroslav V. Hynek
Aneta Hynková

SPOLUPRACOVNÍCI

Vojtěch Berger
Gabriela Boková
Štěpán Černý
Pavel Hušek
František Kroužil
David Strádal

TISK

Josef Sedláček - Sprint servis
Papírenská 25, Praha 6

ADRESA REDAKCE

Protein
YMCA v ČR - ústředí
Na Poříčí 12
115 30 Praha 1
telefon: 224 872 004
e-mail: protein@ymca.cz
website: <http://www.protein.ymca.cz>

Právo redakční úpravy vyhrazeno.
Články neprocházejí žádnými korekturami.

Registrační číslo MK ČR E 14324
Uzávěrka: 20. 9. 2008
Uzávěrka příštího čísla: 20. 10. 2008

Young Men's Christian Association

„Aby všichni jedno byli...“ (Jan 17, 21)

YMCA je křesťansky orientované, dobrovolné, nepolitické a neziskové sdružení, které usiluje o plnohodnotný život mladých lidí.

Jméno YMCA je zkratkou anglického názvu „Young Men's Christian Association“, jehož českým ekvivalentem je dnes pro YMCA „Křesťanské sdružení mladých lidí“.

YMCA vznikla v roce 1844 v Londýně a v České republice (tehdejší Československu) začala působit v roce 1919.

Dnes je nejstarší a největší mládežnickou organizací na světě, která ve 124 zemích světa usiluje o harmonický rozvoj člověka, jeho ducha, duše i těla, prostřednictvím společenství a programů otevřeným všem lidem bez rozdílu pohlaví, rasy, národnosti a politického či náboženského přesvědčení, sociálního postavení, fyzických a duševních schopností.

YMCA je hnutím služby a pomoci. Po celém světě má asi 45 milionů členů.

V České republice pracuje YMCA ve 27 pobočkách, které jsou kolektivními členy YMCA v ČR. Jsou to:

Oikumené – Akademická YMCA, YMCA Braník, YMCA Brno, YMCA České Budějovice, YMCA DAP, YMCA Děčín, YMCA Hradec Králové, YMCA Husinec, YMCA Jindřichův Hradec, YMCA Klatovy, YMCA Krnov, YMCA Letohrad, YMCA Liberec, YMCA Setkání, YMCA Mělník, YMCA Neveklov, YMCA Olomouc, YMCA Orlová, YMCA Ostrava, YMCA Ostrava-Poruba, YMCA Praha, YMCA Strmilov, YMCA Třebechovice, YMCA T.S., YMCA v Ústí nad Labem, YMCA Znojmo a YMCA Živá rodina.

Milí čtenáři,

jak jste jistě postřehli, rok 2008 nebyl proteinově příliš výživný. Přesto doufám, že jste deficit této základní stavební látky lidského organismu přežili a budete mít dostatek síly udržet toto číslo v rukou a dočíst ho až do konce, protože je v něm dost zajímavého čtení.

O resuscitaci Proteinu se v tomto roce pokusí redakční navrátilce František Kroužil, bude se snažit zajistit dostatečný přísun článků pro vznik minimálně 4 čísel v roce 2009, pokud se podaří víc, jen líp. Možná by bylo hezké motivovat ho do začátku jeho práce tím, že ho sami překvapíte zasláním nějakého toho článku o nějaké akci vaší YMCA či čehokoliv, co by mohlo zajímat cílovou skupinu našich čtenářů – tedy i vás.

Jistě jste si všimli netradičního hlavního titulku na titulní stránce, která vždy odkazuje na hlavní téma čísla. Slovo pel-mel značí všehochuť, tedy v tomto případě zcela nekoordinovaný soubor všeho, co se podařilo nashromáždit od vydání minulého čísla, tedy prakticky za posledního půl roku.

V takto namíchaném guláši článků by vás tedy neměl překvapit jak tématický, tak časový rozptyl obsahu.

První zprávou je však událost významného ocenění pro člena YMCA a bývalého finského prezidenta Martti Ahtisaariho – Nobelova cena míru za rok 2008.

A pak už to jde v rychlém sledu za sebou, něco ze září – dozvíte se co je to českobudějovické Řešeto, něco ze října o festivalu vysoké kvality a tensingových oslavách na Mělníku, z listopadu o druhém pokračování školení fundraisingu, z prosince – Cesta světél, Gospel Night, článek odjinud aneb co nového se událo s Ediem, informace o zajímavém projektu na Madagaskaru, pokračování deníku trosečníka na velkém britském ostrově, zprávičku o již třetím SeZamu a pak nějaké ty novinky a pozvánky na akce.

Pokud o akcích YMCA nechcete jen číst, můžete se některé také zúčastnit. V tomto čísle najdete zrovna velmi zajímavé. Pokud dočtete číslo až do konce, narazíte na zadní stranu obalu, právě to je akce, která by vám neměla uniknout. Jistě také nepřehlédnete avantgardní plakát na soutěž o motto YMCA...

Takže čtěte, jezděte, soutěžte, žijte a pište!

J. V. Hynek

Hlavní příspěvky

2 Finský exprezident Martti Ahtisaari nositelem Nobelovy ceny míru 2008
Michal Šourek

3 Cesta světél 2008
Dana Vorlíčková

4 Gospel Night 2008
Magda Rounová

6 Festival vysokej kvality
Ján Sáreník - Jasan

9 Pár řádků k semináři fundraisingu II
David Vlašic

10 Catch the vision, Albania
Anička a Jakub

12 Palestinci s Izraelci se učili komunikovat v ČR
Dana Dvořáková

14 Česká studentka na Madagaskaru
Jana Škubalová

17 Deník trosečníka III
Aleš Jakubec

25 Řešeto - Jaké to bylo?
Johana Matějková

28 U2 – No Line On The Horizon
Aneta Hynková

a mnoho jiného...

Finský exprezident Martti Ahtisaari nositelem Nobelovy ceny míru 2008

Nositelem Nobelovy ceny míru za rok 2008 se 10. prosince 2008 stal Martti Oiva Ahtisaari. Někdejší finský prezident Ahtisaari je dlouholetým členem místního sdružení YMCA Oulu ve Finsku.

V roce 1957 nastoupil tehdy dvacetiletý Ahtisaari na místo učitele v YMCA v Oulu a pokračoval i jako hráč a trenér basketbalu. V roce 1960 dostal svůj první mezinárodní úkol a do roku 1963 pracoval v rámci projektu YMCA v Pákistánu.

V roce 1995, když YMCA Oulu slavila 100. výročí vzniku, ocenila finská YMCA svého dlouholetého člena nejvyšším vyznamenáním za zásluhy. V roce 2002 byl Ahtisaari požádán, aby se stal prezidentem finské YMCA. Tuto nabídku ovšem musel odmítnout, aby se mohl věnovat svým mezinárodním povinnostem a závazkům v Iráku a dalších částech světa.

Norská komise pro udělování Nobelovy ceny míru ocenila v roce 2008 Martti Ahtisaariho za jeho mnohaleté a vytrvalé úsilí o řešení mezinárodních konfliktů. Více než třicet let cestuje s tímto úkolem a pověřením po celém světě. „Jeho snažení přispělo, zcela podle příkladu Alfreda Nobela, k mírovějšímu světu a bratrství mezi národy,“ říká komise ve své zprávě o udělení ceny.

V letech 1965 až 1973 pracoval jako finský velvyslanec v Tanzanii, později v řadě funkcí pro Spojené národy. Byl hlavním komisařem Spojených národů v roce 1989, v jednáních o nezávislosti Namibie. Podnikl řadu mírových misí, mezi nimi například 1998 v Kosovu a Indonésii. V roce 1994 byl Ahtisaari zvolen finským prezidentem a setrval ve funkci do roku 2000. Založil iniciativu pro management v krizových situacích, které předsedá.

„Finská YMCA a především jeho místní YMCA v Oulu spoluoslavovaly Marttiho Nobelovu cenu míru a jsme velmi hrdí, že jeden z našich členů tuto cenu získal. Ve Finsku je to opravdu ‚velká věc‘ a naši YMCA se díky tomu dostalo veliké pozornosti u veřejnosti,“ řekl Jaako Koikkalainen, generální sekretář finské YMCA.

FOTO: ARCHIV AUTORA

V minulosti obdržely Nobelovu cenu míru dvě další vůdčí osobnosti YMCA: John R. Mott v roce 1946, v době, kdy byl předsedou Světové Aliance YMCA, a v roce 1901 Henry Dunant, který roku 1852 založil YMCA v Ženevě a o jedenáct let později Mezinárodní výbor Červeného kříže.

Michal Šourek

Cesta světél 2008

Lampionový průvod letos jako tradičně začínal na Kampě, u schodiště na Karlův most. 28. 11. v půl páté, kdy už byla tma, se v houfu mihotaly malé světlušky se svými doprovody.

Světélka byla všude vidět v hojném počtu. Hrubým odhadem možná ke stovce. Rozličné pestrobarevné lampionky se po cestě přes Karlův most vesele pohupovaly v rytmu dětských krůčků k potěšení kolemjdoucích a turistů dychtících po neobvyklých záběrech z Prahy. Zpestření to muselo být i pro rodiče, když pyšní na své děti mohli pozorovat to nadšení v očích svých miláčků. Někteří z nich zapálili i opravdové miniplamínky uvnitř lampionku, ti méně odvážní jako my :) zvolili žárovičku, která ovšem tak nádherně neplápolala a nevbuzovala takové vzrušení jak ze strany rodičů tak i dětí.

Zaručila však jistotu, že se dětem neobjeví v očích hrůza a následně pláč. Takový shořelý lampion musí být tragédií pro dětskou duši, no uvažte. Pro karlovomostecké turisty také muselo být velkou atrakcí zpívání koled za doprovodu čtyř kytar a pronikavého překrásného tónu trubky. Také hlásná trouba zvučně zněla, když hlásala odpověď na otázku dětí, jež se sborové ptaly: „A kdo je ten král slávy?“ Píšu to z pohledu kytaristky, která neměla moc času pozorovat veškeré dění, navíc, když jedním okem pokukovala po dvou svých batolátkách a třetím mimíšku, takže co jsem tak periferním viděním stačila zachytit je, že tam byla úžasná atmosféra. A další mé smysly říkaly, že letos nebyla taková zima, aby prstíky při hraní zámly, jako tomu bylo v předchozích letech.

Dana Vorlíčková

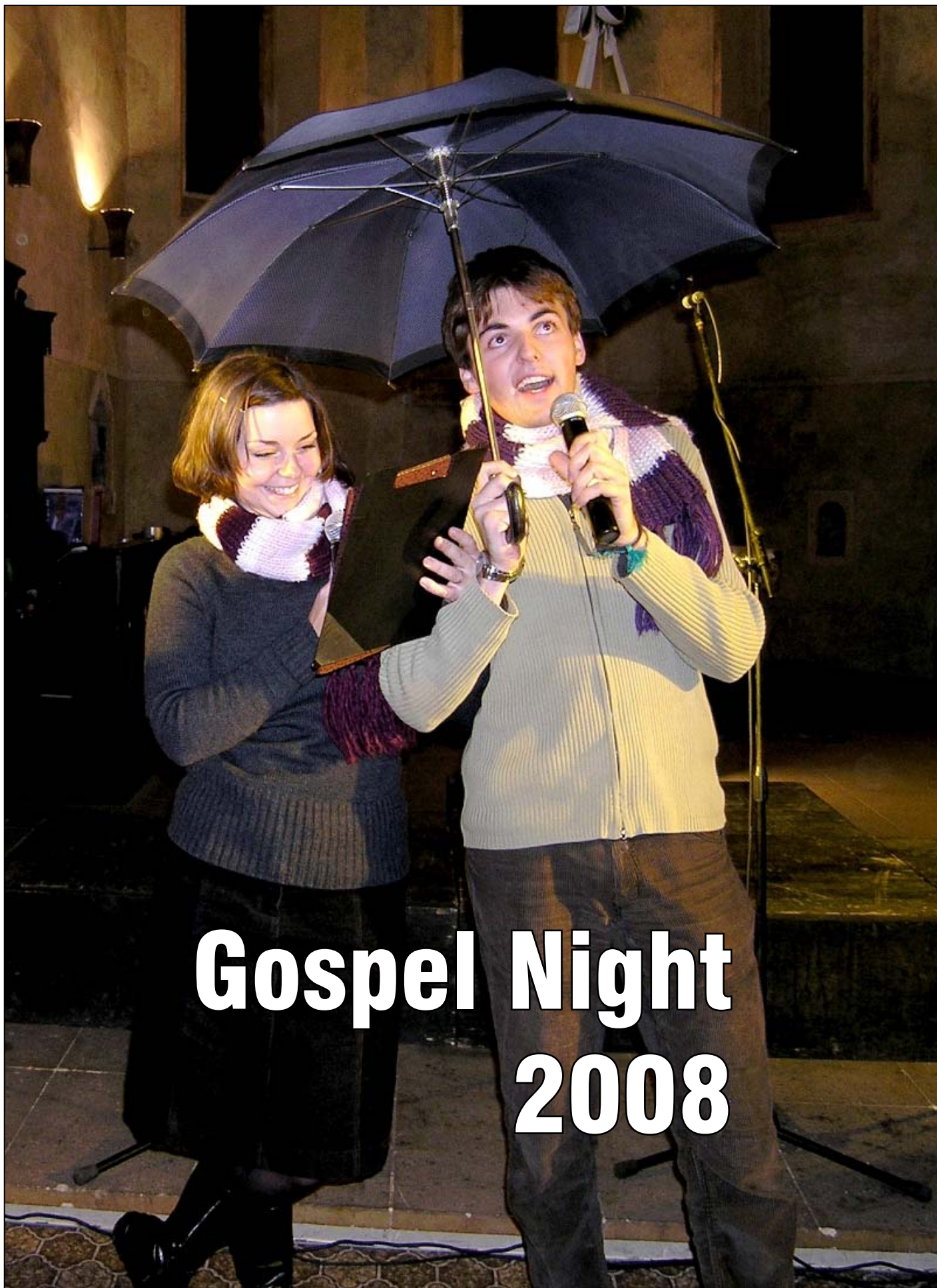

FOTO: J. V. HYNEK

FOTO: J. V. HYNEK

TÉMY

Gospel Night 2008

FOTO: J. V. HYNEK

Letošní, již dvanáctý ročník Gospel Night s podtitulem Porozumění se tradičně odehrál v pražském kostele u sv. Klimenta, a to 5. prosince. Moderátorské úlohy se se ctí chopili Vojta Berger a Maruška Čašková, kteří si téma Porozumění opravdu vzali k srdci a část večera odmoderovali dokonce v maďarštině. Před plným kostelem jim dělal oporu nezapomenutelný Ondra Tichota alias Bond v roli maďarského kameramana, který ale točil celý večer takřka na prázdko.

Ale teď už k samotnému programu – jako první se publiku představil TenSing Vrchlabí, a to s písněmi White Christmas a I still haven't found od U2. Největší potlesk patřil nejspíš dalšímu idolu dívčích tensingových srdcí, Honzovi. Vedoucí TenSingu Vrchlabí Klárka Chlápková mimochodem několik dní po Gospel Night přivedla na svět nového tensingáře, takže gratulujeme :-).

TenSing Vrchlabí vystřídal TenSing Želiv. V jejich podání jsme slyšeli písničku Moj Bože od Katky Knechtové ze slovenské skupiny Peha a Hledám Tvoji tvář.

Po TenSingu Želiv přišla chvíle na trochu humoru, o který se postaralo několik holek z TenSingu Praha. Na řadu totiž přišlo drama, které za humorným zevnějškem skrývalo podnět k zamyšlení – všichni se jen míváme a nesnažíme se ani na chvíli se zastavit a pokusit se trochu porozumět, ani sobě ani svému okolí. Ačkoliv holky neměly třeba takové herecké zkušenosti jako tvůrci předchozích dramát, nutno říci, že bylo velice dobře pochopitelné. A taky vtipné :-).

Po dramatu nastoupil TenSing NaČeLe (= Náchod, Černilov, Letohrad). Toto mimořádné spojení si vyžádala právě Gospel Night, protože ani z jednoho TenSingu se nemohl dostavit dostatečný počet lidí, a tak si výběr z těchto tří TenSingů pod taktovkou Radima Žárského připravil 4 songy – Call Him up, Time of my life z legendárního Hříšného tance, Touhu od Daniela Landy a starou tensingovou vypalovačku One of us.

Po tomto vystoupení přišel na řadu další z mála nehudebních částí programu, tentokrát proslov generálního sekretáře YMCA v ČR Mikiho Erdingera. Spíše než o proslov šlo o snahu moderátorů zjistit něco, co o Ymce nikdo (resp. téměř nikdo, kromě jejího generálního sekretáře :-)) neví. Ale očekávaného přání klidných Vánoc a šťastného nového roku jsme se také dočkali.

Poté nastoupil TenSing Mělník, který zazpíval písničky Na stanici polární (sólo si vystříhнул Martin Dvořák) a sborovou Doxology od Brett Cummins.

Jako poslední z jednotlivých TenSingů vystoupil domácí TenSing – TenSing Praha. Na podium přiskotačil s čertími růžky a andělskými křídly. Jako první zazpíval píseň I see the Lord, kterou po svém bratru po sedmi letech přebrala Majda Rounová, poté koledu Byla cesta, byla ušlapaná, kde si sóla zazpívaly fiktivně těhotné Hančí Fliegerová a Aňa Čápková a nakonec vánoční klasiku – Magic Moments.

FOTO: J. V. HÝNEK

Když dozněly poslední tóny, celý kostel se zhasl a utichl a pozornost všech se zaměřila na kazatelnu, kam právě dorazil evangelický farář Jiří Ort, aby přednesl své vánoční zamyšlení.

Ale ani po zamyšlení ještě nebyl úplný konec! To nejočekávanější a nejokázalejší teprve mělo přijít. Ano, tušíte správně, megasbor. Jako obvykle si nastoupily všechny účinkující TenSingy, aby jako tečku, nebo chcete-li třešničku na dortu, odzpívaly poslední tři písně celé Gospel Night – Dobrořečte Hospodinu (Žalm 134), Otazníky od slovenské skupiny Elán a Father od Oslo Gospel Choir.

A to už byl opravdu konec. Mimopražští tensingáři se odebrali do Paláce YMCA, kde si ještě jednou připomněli letošní povedenou Gospel Night při promítání jejího záznamu a ostatní lidé se rozutekli, aby se po tomto krátkém pozastavení a zamyšlení opět zapojili do předvánočního shonu a aby opět zapomněli, o čem že ten adventní čas a Vánoce vlastně jsou.

Magda Rounová

Festival vysokej kvality

FOTO: ARCHIV AUTORA

Úvod

Na konci októbra sa konal už desiaty Československý tensingový festival, tentokrát v Opave a s podtitulom „High Quality“.

Piatok

Ako čerstvý vedúci TS Brno som dostal za úlohu veliť skupine našich členov, ktorí sa rozhodli pre cestu vlakom. Stretnutie v piatok poobede na stanici Hlavní nádraží prebehlo hladko – všetci boli až prekvapivo dochvilní a tak sme nasledujúcu polhodinku do odchodu vlaku strávili rozhovormi a spevom. Potom nás už rýchlik viezol z Brna cez Ostravu – Svinov, kde sme prestúpili do osobného vlaku plného ostravských tensingárov. V Opave čakala uvítacia komisia, ktorá mala za úlohu doviesť nás až na miesto konania, čo nám prišlo veľmi vhod.

Registrácia, po nej ubytovanie v krásnych triedach a telocvični ZŠ Vrchní, koncert skupiny Trip to Dover a večerný pochod hladných do jedálne na ZŠ Šrámkova – to je len pár momentiek z prvého dňa.

Sobota

V závere výdatných raňajok sme sa hromadne presunuli do megazboru a začali nacvičovať pesničky spoločného koncertu. Pred obedom a poobede sa mal každý možnosť zapojiť do nejakého workshopu – napríklad tanec, minichór alebo žongľovanie. Po spoločných hrách nasledovali veľmi kvalitné koncerty – TS Fosil a TSCZ 2008. Večer sa konal

špeciálny program – žonglér Kašpar nás okúzľoval svojou dlho nacvičovanou zručnosťou a obdarovaním zabávať ľudí – klobúk dolu!

Nedeľa

Hneď zrána sme mali spoločnú bohoslužbu s chválami a po nej sme nabehli opäť do megazboru. Za týmto nasledovali koncerty jednotlivých TenSingov, medzi ktorými bol opäť čas na workshopy.

Večer pred čajovňou boli vyhlasovaní najusilovnejší pomocníci a dobrovoľní anjeli si losovali svojich zverencov. Mne padol lós na TS Krnov.

Pondelok

Ranný nácvik megazboru sprevádzala predkoncertová eufória – chlapci vpredu si pripravovali špeciálne pohybové prvky schopné rozjariť publikum aj počas vlečúcich sa pasáží koncertu. Rad prišiel aj na posledné kolo workshopov. Po obede nás veľa vyrazilo do mesta, kde sme pozývali na večerný koncert a na pokyn sme „mrzli“, pričom ľudia vôkol nás sa nestačili diviť tomuto nezvyklému druhu zábavy. Keď sme mali mrznutia dosť, vrátili sme sa do Elimu a opakovali program na koncert.

Pred piatou sa v budove začali zbierať ľudia podivuhodnej

(Pokračovanie na s. 9.)

Napadá tě motto pro všechny aktivity YMCA? tvoř!

Neváhej

Chceš se stát slavným ve velkém světě Ymky?

ym

YMCA v České republice vyhlašuje Soutěž o MOTTO české YMCA

Česká YMCA právě v těchto dnech hledá motto, kterým by vystihla celou širokou činnost, které se věnuje. Mělo by být natolik univerzální, aby jej bylo možno spojit s kteroukoliv aktivitou YMCA - TenSingem, sporty, kluby pro mládež, nízkoprahovými kluby, mateřskými centry, tábory, skautingem, kroužky, školeními!

Autora vítězného návrhu čeká:
• věcná cena
• oficiální ocenění

Mělo by tedy spíše vystihovat něco, co je společným jmenovatelem všech aktivit YMCA a jejího poslání. Co odraží právě širokou paletu aktivit YMCA. Přitom by mělo být konkrétní, pochopitelné veřejnosti a použitelné k propagaci české Ymky.

Kam s tvými originálními nápady?

Tvoje návrhy na motto české YMCA přijímáme do 30.4.2009 na emailové adrese: kristina.ambrozova@ymca.cz

Jak se ti líbilo na Československém tensingovém festivale?

1. Radovan Švidrnoch,

15 let, TS

Ostrava-Poruba

Festival se mi moc líbil. Hlavně večerní zamyšlení byla moc pěkná. Dobré byly i zamýšlečí skupinky, protože se tam dalo otevřeně o všem mluvit.

2. Dominika

Vašnovská,

15 let, TS

Ostrava – Jih

Bylo to úplně super! Spousta zábavy, fajn lidi a navíc jsem se mohla naučit a vyzkoušet si hodně nových věcí.

3. Michal Srnák,

20 let,

TS Orlová

Teď jsem hodně dlouho na festivalech nebyl, a o to více jsem si to tu užil. Konečně jsem zas viděl staré přátele a mohl zažít trochu té tensingové atmosféry.

4. Markéta

Kubaláková,

15 let,

TS Ostrava – Jih

Festival byl skvělý. Úžasné byly třeba workshopy. Opravdu dlouho jsem se rozhodovala, na který jít, protože nabídka byla velmi pestrá. Možná jen megasbor mohl zpívat více známé písničky.

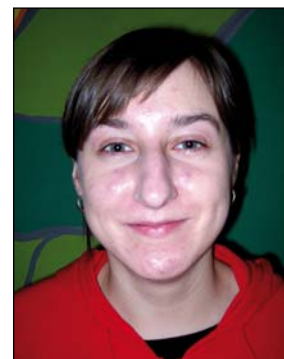

5. Hanka

Prostějovská,

24 let, TS Opava

Tohle je můj vůbec první tensingový festival a jsem opravdu nadšená. Koncerty se moc povedly, festivalový tanec je taky super. Navíc jsem tu získala hodně inspirace.

6. Karel Zástava,

18 let, TS Krnov

Přestože jsem byl na festivale jako dobrovolník a musel jsem hodně pomáhat, festival jsem si moc užil. Potkal jsem spoustu nových skvělých lidí a to pro mě bylo na festivale to nejdůležitější.

Pár řádků k semináři fundraisingu II

Je sobota, 8. listopadu 2008. Už slyším, jak přijíždí Martin. Ovšem i letos nechá bílého koně ve stáji a přiválá na (v posledních letech jeho stále víc oblíbeném) grošákovi. Soudím tak podle upršeného a pošmourného počasí, před kterým jsme uchýlili do Paláce YMCA. Proč právě sem? Protože lepší, než zмокát na dešti, je navštívit 6. patro, kde se koná již druhý seminář fundraisingu, tentokrát věnovaný firemnímu dárcovství.

V zasedačce u krbu nás vítá Pavel Hušek, upravený a oblečený jako pravý fundraiser, který bude naším dnešním průvodcem. Po chvíli zjišťuji, že by bylo vhodnější uvést pouze ‚upravený a oblečený fundraiser‘, neboť jeho výčtem úspěšných projektů a osobních zkušeností a příkladů, s nimiž prorazili na Ustecku, jsme utvrzeni o jeho kvalitách.

Po úvodním teoretickém bloku se převtělujeme do pozic ředitelů, manažerů, hospodářů. Právě začíná hra, v níž jdeme žádat o příspěvek do virtuální právnické kanceláře (majitelka sympatizující se Svědky Jehovovými), hypermarketu s nábytkem (generální ředitel má problémy s češtinou) a k živnostníkovi - pekaři (stále ve spěchu, ach jak málo má času). A vše pěkně od základu – vymyslet projekt, stanovit výši požadovaného příspěvku, sepsat úvodní dopis, dohodnout termín schůzky...

Závěrem hodnotíme, jak by jednotlivé týmy ve skutečnosti uspěly, co by bylo potřeba upravit a na co si dát pozor.

FOTO: J. V. HÝNEK

Popřejeme si, abychom úspěšně zužitkovali nabitě informace. Zda přinesou užitek, si snad povíme na dalším setkání, které by mělo být v březnu či dubnu příštího roku. Chystáme se na návrat domů. Je sobota, 8. listopadu; přestože venku již přestalo pršet, Martin na bílém oři je stále v nedohlednu...

David Vlašic
YMCA T. S.

Festival vysokej kvality

(Dokončení ze s. 6.)

vekovej kategórie (rozumej nepubertáci) – väčšinou rodičia, staré mamy a iní príbuzní koncertujúcej mladiny. Ozvučenie bolo za pričinenia Hansa a jeho pomocníkov výborné, a tak si všetci užili spevu, hudby, drámy a tanca – i hostia, i my účastníci.

Pondelková večera bola zvláštna v tom, že to bola naša posledná festivalová večera a tak sme sa rozhodli, že sa tetám kuchárkam zborovo poďakujeme. Síce bez aparatury a nástrojov, ale niektorí vravíme, že to bolo s použitím klavírnej ladičky ako jediného technického elementu o to lepšie – zaspievali sme v jedálni niektoré z nacvičených piesní. Naše hostiteľky vďačne prijali aj pozdrav v podobe festivalových tričiek, ktoré si zaraz na seba navliekli. Vďaka za chutné jedlo!

Koncertu skupiny Dismass som sa nezúčastnil. Namiesto toho som obýval modlitebnú miestnosť, ktorá bola počas celého festivalu prístupná na osobné stíšenia a možnosť zastaviť sa vo víre udalostí.

Na konci dňa čakali na všetkých prvotriedne lahodné torty rôznych príchuťí a bufet sa ako obyčajne premenil na čajov-

ňu, kde sa mohli ľudia voľne zhovárať a pritom popíjať svoj obľúbený nápoj alebo sa napchávať úchvatnými palacinkami.

Utorok

Rozlúčka a veľké upratovanie čakali na tých, čo zostali až do posledného dňa. Každá skupina dostala pridelenú niektorú časť budov, ktoré sme počas festivalu používali. Vďaka takejto úžasnej organizácii sme boli schopní veľmi efektívne a spoločnými silami vrátiť priestory späť do prevádzkyschopného stavu.

Záverom

Zamyslenia viedol po celý čas festivalu Jirka Foltá s pomocou svojich troch spolupracovníkov, z ktorých sa dvaja rozvaľovali na kresle a tretí si vegetil zavesený v sieti – títo vstupovali do zamyslení zámerne afektovaným prednesom populárnych postojov vo vzťahu k Bohu.

Ďakujeme organizátorom, sponzorom, všetkým účastníkom a hosťom! V TS Brno ďakujeme a radujeme sa dvojnásobne, pretože od festivalu začala po dlhšej prestávke na nácviky znovu chodiť jedna výnimočná tanečnica a speváčka.

Ján Sáreník - Jasan

FOTO: ARCHIV AUTORŮ

Catch the vision, Albania

Ve dnech 14. 11.– 19. 11. se konal v pořadí již třetí evropský seminář organizace YMCA pod názvem Catch the vision. Už jen motto kooperace, koexistence, mezináboženský dialog, prozrazuje, že se jednalo o akci velmi netradiční a zajímavou.

Na týden se do severoalbánského městečka Shkodra sjelo 45 mladých i starších lidí z různých zemí Evropy, odlišného vyznání a rozmanitého kulturního zázemí, aby zde spojili své síly, vyměnili si zkušenosti o aktivitách pořádaných jejich domovskými YMCA, dozvěděli se něco o Albánii a aby prožili jeden z nezapomenutelných týdnů svého života.

Již po přeletu do Tirany, hlavního města Albánie, nás na letišti čekali ostatní účastníci s velkou cedulí YMCA a mohli jsme minibusy vyrazit do Shkodry. Ubytovali jsme se v útulném hotelu a pomalu se začali se všemi seznamovat.

V průběhu akce jsme se zaměřili na tato témata: diktátorská minulost Albánie, krevní msta, romská komunita a soužití vyznavačů různých náboženství.

Každý den začínal společnou modlitbou, následovala písnička, která nás po ránu trochu rozpochovala. Poté přišly vynikající přednášky o víře od mistra slova Michaela Wardlova z Belfastu, které, ač se týkaly hlavně křesťanství, dokázaly nadchnout každého včetně islámských hostů. První den byl zasvěcen minulosti Albánie. Při návštěvě místní radnice nám lidé, kteří byli nuceni žít v jednom z nejtvrdějších

komunismů v Evropě pod vládou Envera Hodži, vyprávěli své zkušenosti. Program zakončilo promítáním filmu Slogany.

Následoval seminář předního albánského historika a novináře o problému krevní msty, který je v mentalitě Albánců hluboce zakořeněný. I když už je tento zvyk na ústupu, pořád se v některých částech země praktikuje.

Zajímavá cesta za poznáním Albánie pokračovala zaměřením se na romskou menšinu. Navštívili jsme vesnici, kde lidé žijí

FOTO: ARCHIV AUTORŮ

ve vracích aut, ale viděli jsme i školu pro Romy, jejíž provoz je jednou z priorit místní odnože YMCA. Byli jsme se podívat i na hrad nad městem Shkodra, odkud byl dechberoucí výhled na velkolepé hory, jezero i řeku.

A konečně poslední z témat, soužití lidí různého vyznání v míru, bylo také velmi zajímavé. Albánie je jedno z mála míst světa, kde toto v praxi opravdu funguje. Potvrdila nám to návštěva ortodoxního kostela, křesťanské katedrály i mešity, a všude jsme slyšeli jedno, je důležité, abychom respektovali víry ostatních lidí a žili v harmonii.

Jen toto by však nestačilo k pochopení Albánie, protože nejdůležitější zde jsou lidé. Nejvíce ze všeho mě však překvapilo, jak byli místní lidé pohostinní a přátelští. Nikdy jsme se nenudili a členové shkoderské YMCA se nám neustále věnovali.

Vzali nás i na místní diskotéku přetékající dobrou náladou, zpívat karaoke, do klubu. Ale nejvíce se mi líbila návštěva zachovalé krčmy z 16. století, kde hrála tradiční albánská muzika a tančili se jejich tance, jednoduše paráda.

Měli jsme šanci poznat, že Albánie není jen chudobou sužovaná země, jak ji známe z médií, ale že se zde lidé umí bavit, ale zároveň dělají i všechno pro to, aby se země ve všech ohledech vyrovnala ostatním státům Evropy.

Anička a Jakub

FOTO: ARCHIV AUTORŮ

Palestinci s Izraelci se učili komunikovat v ČR

Týdenní mezinárodní školení COME IN, jehož cílem je zlepšení komunikace v rámci mezinárodních projektů pro mládež, navštívily tři desítky účastníků z 12 zemí EU a Středomoří. Setkání se zúčastnili také zástupci z Izraele a Palestiny. Školení připravil Program pro mládež Cena vévody z Edinburghu (též Program EDIE).

FOTO: ARCHIV AUTORKY

Na začátku nového roku se v Praze na týdenním školení COME IN sešli koordinátoři mezinárodních projektů pro mládež. Mezinárodní setkání organizoval Program EDIE za podpory programu EU Mládež v akci. Cílem setkání bylo zlepšení vzájemné komunikace při organizaci projektů. „Je třeba předcházet nedorozuměním či konfliktům, které by mohly během mezinárodních projektů nastat kvůli různorodosti kultur a zvyků účastníků jednotlivých akcí,“ řekla A. Jeslínková, jež měla školení na starosti.

Účastníci se zaměřili na školení v projektovém managementu, úlohu IT v komunikaci, řešení konfliktních situací a další dovednosti jako naslouchání a spolupráce s lidmi z jiných kultur. Vše si mohli vyzkoušet pomocí simulačních a komunikačních her či workshopů. Zástupci ocenili také možnost vzájemně se poznat. „Poprvé se podařilo soustředit na jedno místo tolik lidí z různých zemí, od Maroka přes Libanon až po Finsko,“ uvedla Melek Muderrisgil z Turecka.

FOTO: ARCHIV AUTORA

Zástupci v rámci školení představili své země. Prezentace byly doplněné ochutnávkou typických jídel, ukázkami hudby či tance a přehlídkou tradičních oděvů. Česko sklídilo úspěch s živou cimbálovou muzikou a výukou mazurky. Velkou pozornost přirozeně budili účastníci z Izraele a Palestiny. Riad Shibabi z Palestiny a Itzak Ben Aví z Izraele se shodli: „Když lidé chtějí, mohou se domluvit a spolupracovat bez problémů.“

Z Prahy se všichni přesunuli do Vítkovic v Krkonoších, kde pokračovali i v plánování nových projektů pro mládež v rámci mezinárodního programu Cena vévody z Edinburghu. Během setkání byl čas i na poznávání pražských památek a hor, které některým účastníkům komplikovala – pro ně nezvyklá – zima a sníh.

Dana Dvořáková

Vážení a milí přátelé,

zve vás na seminář zaměřený na aktivní a cílené prožívání volného času rodičů se svými dětmi (ve věku 6–10 let), na příkladě programu

YMCA Adventure Guides

Cílem semináře je:

- sdílet a zmapovat zkušenosti s volnočasovými programy pro rodiče s dětmi v ČR
- seznámit se s programem YMCA Adventure Guides a inspirovat se jím
- najít možnosti a způsob využití programu v našich podmínkách

Tento program vznikl v roce 1926 a od té doby se rozvinul ve Spojených státech v propracovaný, celoplošný systém pro účinnou podporu a rozvíjení vztahů mezi rodiči a dětmi. O jeho oblibě svědčí mimo jiné i to, že je do něho každoročně zapojeno až 300 tisíc rodin. K úspěchu přispívá, kromě jeho smysluplnosti a potřebnosti, zejména dobře zpracovaná metodika dlouhodobé práce a celkové know-how. Základem je pravidelné prožívání určeného volného času vždy jednoho z rodičů s jedním dítětem ve společenství dalších párů (rodič – dítě), které dohromady tvoří trvalou skupinu. Výsledkem je vytvoření pevných vztahů a přirozené budování charakteru dětí.

Seminář je vhodný zejména pro ty, kdo se pořádání prožitkových aktivit pro rodiče s dětmi věnují nebo do budoucna věnovat chtějí. Vítání jsou všichni se zájmem o toto téma.

Hostem a hlavním přednášejícím bude Shane Pratt, ředitel centra YMCA Trails a koordinátor programu Y Adventure Guides v Oklahomě.

Seminář se uskuteční: 24.–26. dubna 2009

v Hradci Králové, Domov mládeže Vocelova
předpokládaný začátek: pátek 19.30 h (registrace od 18.00 h, večere 18.30 h)
předpokládané ukončení: obědem kolem 13.00 h

Účastnický poplatek: 950 Kč

Zahrnuje ubytování, stravu, občerstvení, náklady na lektora a písemné materiály.
(V odůvodněných případech je možné požádat o slevu.)
Další informace na www.ymca.cz nebo www.setkani.org

Přihlášky posílejte na ymca@setkani.org.

S potvrzením vaší účasti dostanete další informace k programu a zaplacení poplatku.

Těšíme se na setkání s vámi.

Za organizátory

Miloš Vyleťal
YMCA Setkání

Michael Erdinger
YMCA v České republice

Česká studentka na Madagaskaru

Na Madagaskar, jeden z největších ostrovů na světě, se vydala studentka rozvojových studií v Bordeaux, rodačka ze Zábřehu a zároveň dobrovolnice a dlouholetá členka nevládní organizace Společnost pro Fair Trade, Jana Škubalová. Cílem její čtyřměsíční praxe se stala Fair Trade organizace Hazomanga ve městě Tuléar na jihozápadě ostrova. Závěrečným výstupem z jejího pobytu byla studie o tom, jak Hazomanga ovlivňuje život svých zaměstnanců.

FOTO: ARCHIV AUTORKY

Madagaskar, jedna z nejchudších zemí

Na Madagaskaru je půda stejně červená jako v Africe, protože tento ostrov se před více než 160 miliony lety od afrického kontinentu oddělil. Je to jedno z nejpodivuhodnějších míst naší planety.

Zažil nejen bouřlivou geologickou, ale i politickou historii, kdy se o něj jako o svou kolonii „praly“ Francie a Anglie. Úplnou nezávislost získal až v roce 1960. Rozmanitost klimatu v jednotlivých částech ostrova je obdivuhodná a fauna a flora naprosto unikátní. Jen rostlinných druhů je zde na 12 000 a např. 7 druhů baobabu nenajdete na žádném jiném místě planety. Mezi unikátní živočišné druhy, které žijí pouze zde, patří i 20 druhů lemuru. Hlavní město se nazývá Antananarivo. Na ostrově žije téměř 15 milionů obyvatel, které reprezentuje 20 různých etnik. Úřední řečí je malgaština, jazyk příbuzný indonézkým jazykům. Asi v žádné jiné zemi na světě také nenajdete tak originální kulturu. Zvyky a náboženství včetně uctívání předků je směsí indonézkých a afrických kořenů.

Navzdory obrovskému nerostnému a přírodnímu bohatství figuruje Madagaskar v celosvětových statistikách mezi nejchudšími státy světa. Momentální krize na trhu s potravinami jej sice zatím příliš neohrožuje, protože ostrov je téměř soběstačný ve výrobě rýže, která znamená pro většinu obyvatel hlavní součást stravy, nicméně globálně se zvyšující ceny ropy a potravin mají negativní dopad i tady. Proto nyní současná vláda usilovně hledá řešení, jak v příštím roce

dopad krize zmírnit, např. dotacemi cen potravin apod.

Mezi nejchudší oblasti patří právě jihozápad ostrova, kde leží město Tuléar. Je to nejsušší a také nejrýdčeji osídlená končina ostrova. Převážnou většinu území o rozloze asi 45 000 km² obývá kmen Mahafalů. „Vymoženosti“ typu tekoucí vody či elektrifikace jsou pro ně naprosto nedostupné. Obojího je nedostatek a cena za tyto služby příliš vysoká.

Hazomanga

Co znamená hazomanga? Jedná se o náboženský kult kmene Mahafalů. Jeho základem jsou zvyklosti, rituály a obyčeje spojené s pohřbem a zejména s uctíváním předků. Každá rodová linie ve vesnici má své hazomanga neboli „modré dřevo“ představované kulem dlouhým asi čtyři metry. Je vyroben ze dřeva rostliny, kterou Mahafalové nazývají katrafay (rod *Cedrolepis*, zejména druh *C. grevei*). Obřady hazomanga se však konají i při mnoha dalších, pro domorodé obyvatelstvo, důležitých životních událostech. K hazomanga mají lidé obrovský respekt a považují jej za prostředníka mezi „živými a mrtvými“. Pojmenování madagaskarské Fair Trade organizace tímto názvem je symbolické. Stejně jako hazomanga pomáhá lidem k lepšímu životu prostřednictvím rad a předáváním zkušeností a vědomostí.

Náhrdelníky ze zrn

Mezi první projekty Hazomanga patří již tři roky fungující díl-

na na výrobu náhrdelníků z přírodnin. Dává práci i možnost žít plnohodnotný život patnácti tělesně postiženým mladým lidem, kteří prodělali dětskou obrnu. Mají především problémy s chůzí a s tímto hendikepem na místním trhu práce i minimální šanci uplatnění. Práce je málo a pracovní síly přebytek. Zakladatelé využili místní tradice – výroby náhrdelníků z přírodních zrn, které se najdou všude v okolí vesnic. Ze zrn se pak navlékaly jednoduché korále a prodávaly za velice nízkou cenu turistům.

Dnes vyrábí v dílně cca 20 náhrdelníků denně z kolekce 6 různých modelů vypracovaných belgickou stylistkou, která Hazomanga podporuje jako dobrovolnice.

Ve spolupráci s místní komerční textilní společností dodávají denně rovněž 300 malých jednoduchých náhrdelníků jako dárky pro jejich zákazníky.

Patnáct „navlékačů“ je zde zaměstnáno na plný úvazek dle místních zvyklostí. Náhrdelníky jsou dodávány v bavlněných sáčcích s logem organizace. Ty vyrábí několik švadlen pracujících pouze na částečný úvazek.

Slaměné košíky a klobouky

Hazomanga svou činnost postupně rozvíjí. Pomáhá nejen zdravotně postiženým, ale i další sociálně slabé skupině obyvatel – ženám. Projekt zaměřený na výrobu slaměných košíků, kobereců a klobouků v současné době poskytuje obživu 28 venkovankám z tzv. „vysokých návrší“ ve středním Madagas-

karu, poblíž města Fianarantsoa. V několika vesnicích, kde se jinak obyvatelé převážně živí chovem zebu (místní skot) či pěstováním rýže, vznikly nové dílny. Výroba ze slámy tu má dlouhou tradici, ale teprve narůstající poptávka po slaměném zboží na evropských trzích umožnila místním tuto řemeslnou dovednost uplatnit, a získat tak více finančních prostředků na obživu. Více peněz pro ně zároveň znamená menší potřebu těžby a prodeje stromů z lesů, kterých ubývá dramatickým způsobem. I proto je dalším cílem projektu výsadba nových prvotních materiálů – rákosů. Ještě v letošním roce chce Hazomanga do projektu zapojit celkem 150 žen.

Odbyt výrobků

Náhrdelníky i slaměné výrobky si z Madagaskaru odvázejí především turisté. Vzhledem k vyšším nákladům a „spravedlivému“ počítání jejich cena převyšuje možnosti naprosté většiny místních obyvatel. Do výpočtu ceny jsou totiž zahrnuty nejenom náklady na výrobu, dopravu a mzdy, ale také školné dětí zaměstnanců či zdravotní pojištění jejich rodin. Hazomanga ale výrobky také vyváží. Na evropském trhu je najdete označené buď jako Fair Trade výrobky, nebo jako zboží vyšší kvality v prestižních obchodech s konfekcí.

Fair Trade a Madagaskar

Fair Trade (česky spravedlivý obchod) je celosvětové hnutí, které podporuje férovější přístup k mezinárodnímu obchodu a klade důraz na jeho sociální a ekologické rozměry. Do spravedlivějšího obchodního partnerství je zapojeno cca 1,5 milionu pěstitelů, zemědělských pracovníků a řemeslníků v

FOTO: ARCHIV AUTORKY

58 zemích Afriky, Asie a Latinské Ameriky. Cílem spravedlivého obchodu není maximalizace zisku. Cílem je dát šanci pěstitelům a řemeslníkům v rozvojových zemích vymanit se vlastními silami z bludného kruhu bída a žít důstojný život.

Fair Trade není charita – principem je prodej, resp. nákup surovin či výrobků za spravedlivě stanovenou cenu. Cenu, která pokrývá nejen všechny výrobní náklady, ale současně i umožňuje rozvoj konkrétní komunity – výstavbu škol, ale třeba i nezávadného zdroje pitné vody nebo vlastní továrny na zpracování vypěstovaných surovin, zdravotního střediska a mnoho dalšího. Vždy záleží na potřebě a demokratickém rozhodnutí konkrétního Fair Trade družstva. Značka Fairtrade zaručuje, že k výrobě nebylo využito dětské práce a že pěstitelé/výrobci dostali možnost důstojně se uživit.

Podobných Fair Trade organizací je ale zatím na Madagaskaru navzdory jejich nesporným výhodám jako šafránu. Většina populace tento pojem nikdy neslyšela a ti, co slyšeli, zatím málokdy věří, že by se tím mohlo něco změnit. Přispívá k tomu i přístup turistů, zejména francouzských. Tento ostrovní stát považují za svůj malý ráj, kde si mohou dělat, co chtějí. Pranic je nezajímá, jaký dopad má jejich chování na místní obyvatele. Záslouhou turistů zde např. kvete (nejen) dětská prostituce a mnoho mladých dívek pod vidinou svatby s

bohatým „staříkem ze západu“ skončí, v tom lepším případě, jako služky v jejich domácnostech.

Nezbývá tedy než doufat, že na principech Fair Trade budou na Madagaskaru vznikat další užitečné projekty jako možnost trvalého rozvoje této krásné země.

Jana Škubalová

Zdroje informací:

ALLEGRE J.-L., 1997, Madagascar, 48 p.

De LABOULAYE P., (éd), 2006, Madagascar Fenêtres (vol. 1), Antananarivo, CITE, 198 p.

<http://www.vesmir.msu.cas.cz>

Dokumentace Hazomanga, vlastní pozorování a rozhovory

FOTO: ARCHIV AUTORKY

FOTO: J. V. HÝNEK

YMCA nabízí mladým lidem možnost vycestovat na zkušenou do světa. Existuje řada programů, díky nimž můžete takovouto cestu podniknout. Jednou z nich je také pobyt v outdoorovém centru YMCA v britském Lakeside. Momentálně tuto příležitost využívá jistý Aleš, který je navíc velký psavec, takže máte díky němu možnost nahlédnout přímo do centra dění a třeba se pro takovouto cestu také rozhodnout.

Sobota, 5. dubna 2008 (T+31). Tvářil se dobře. Po podání ruky následovalo ihned podání piva. Fernando je ze Španělska a dnes má u sebe svou dcerku Holy z prvního manželství, které jsou dva roky. Holy nemá čas na ostych a hned nás vtahuje do svých her. Kreslíme, prohlížíme si časopisy s postavičkami hodně podobnými těm, které známe z televize z Čech – Teletubbies a učíme se jejich jména nazpaměť. Upsy Daisy, Maka Paka a Eigel Peagel jsou její nejužší kamarádi. Má je dokonce v podobě plyšových hraček a musí je mít neustále při sobě. Je moc roztomilá. Čas nám tu rychle uběhl a my na hodinách na stěně vidíme, že už je čas k odchodu. Máme deset minut na cestu k autobusu. Balíme se a oblékáme a Fernando nám nabízí nocleh. Že prý tu máme zůstat a zítra můžeme v našem cestování pokračovat. My mu děkujeme, ale už je nechceme déle obtěžovat. On ale opáčí, že jim to nebude vůbec vadit, když přespíme, že stejně ten autobus už nestihneme, protože nám už jistě

ujel a ať si s ním radši v klidu dáme další pivo. To nás trochu znejistil. „No jistě,“ říká „hodiny na stěně se zpožďují o deset minut,“ a ukazuje nám správný čas v televizi. Na to my úprkem vybíháme z domovních dveří na ulici a ulicí dolů k hlavní silnici. Asi dvacet metrů ode dveří našich přátel zastavujeme a znovu pozorujeme náš autobus, který nám mizí z dohledu za zdmi domů. Smějeme se z nastalé situace a vracíme se zpět a nabídku na nocleh s vděkem přijímáme.

V neděli po snídani pokračujeme v objevování zdejšího ulverstonského okolí. Tentokrát jdeme více jižně až na kopec, zvaný Hoard hill, odkud je nádherný výhled. Posvačíme, ale dlouho se nezdržujeme, protože je tu dost větrno a vidíme, že se blíží sněhová bouře. Cáry šedobílých mraků, spadajících až na zem, vrcholy hor, chvíli před tím ještě viditelné, se nyní halí v neprůhledné mlze a nad mořem prší a je vidět duha. Opravdu živelné aprílové počasí!

Úterý, 8. dubna 2008 (T+34). Jako každé ráno probíhá stejná ranní rutina. Probuzení před osmou hodinou, snídaně a do práce. Tentokrát však ne. Při snídani jsem se ani pořádně nestačil zakousnout do zdravých cereálií, když se ozvala požární siréna. Skoro každý týden zde probíhá požární cvičení, ale tentokrát to bylo naostro. Poplach!

Šéfkuchař Ben nechal v kuchyni zapnutý toustovač, až se tousty spálily a hustý kouř stoupal až ke stropu, čímž sepnulo požární čidlo a poplach byl na světě. S šibalským úsměvem stál ve dveřích kuchyně, pohupoval se na špičkách a pozoroval, jak osazenstvo jídelny opouští budovu a míří ke shromaždišti na parkovišti.

Takže vlastně ani o pořádný požár nešlo, ale když už byl poplach vyhlášen, muselo vše proběhnout, jak jinak, než podle pravidel až do konce. Byly rozděleny úkoly. Několik lidí obléklo reflexní vesty, dva z nich se šli postavit k bráně na příjezdové cestě, jeden si odškrtával jména v seznamu pracovníků centra a další rozdělával již zapsaným pracovníkům úkoly. Po dvojicích jsme chodili zkontrolovat přidělené místo v komplexu budov. Vše bylo samozřejmě v pořádku, ale jako ranní rozcvička to docela ušlo.

Středa, 9. dubna 2008 (T+35). Ráno jsme s Davidem od Johna dostali každý po jednom listu sponzorů našeho pochodu z Keswicku do Barrow. Naším úkolem je obejít známé a zeptat se jich, zda nás chtějí sponzorovat. Tedy nás. To není přesné. Vytěžené peníze poputují na charitu. Ale to pouze v případě, že každý z nás pochod dokončí. Dostane certifikát a s ním poté obchází své sponzory, kteří se mu dříve upsali, a sklízí slíbené obnosy.

Čtvrtek, 10. dubna 2008 (T+36). Krupobití. Byl jsem našťastí v jedné z budov, když se přihnala pořádná průtrž mračen. Trvalo asi deset minut, než skončila, ale potom bylo všude kolem bílo. Jako v zimě, jen s tím rozdílem, že to nebyl sníh, ale docela velké kroupy. Po půl hodině po nich nebylo ani stopy. Jako by si příroda zkoušela co dokáže. Stará paní Zima ještě, a snad už naposledy, dává znát mladému Jaru, že se své vlády nevzdá jen tak.

Opoledne jsem měl svůj první kurz s Eileen, lektorkou angličtiny zdejšího centra. Takže teď mám kurzy rovnou dva. V úterý v ulverstonké knihovně a ve čtvrtek tady v centru. Ač s podivem, lektorkám rozumím takřka všechno. S nimi se dá mluvit, ne jako s australskými, novozélandskými nebo

jihoafrickými Gappies. Ti nedávno přijeli a stráví tu půl roku. Ještě jsou v tréninku, ale brzy začnou pracovat jako instruktoři, a tím získají praxi pro své další zaměstnání. Pokud jsem to dobře pochopil. No a ti mají zase odlišný dialekt a ještě k tomu se baví převážně ve slangu a to už jsem pak mimo úplně.

Pátek, 11. dubna 2008 (T+37). Probudil jsem se s bolestí břicha. Tak špatně od žaludku mi už hodně dlouho nebylo! Zkusil jsem jít do práce, ale po dvou hodinách strastiplné činnosti mě Eileen posílá spát. Jsem totálně vysílený, skoro se ani nedokážu převléknout a dobelhat do postele. Mám zimnici a nemůžu usnout, natož něco sníst.

David mi přinesl oběd do chatky, ale jen jsem ho ucítil, bylo mi znovu zle. A tak jsem tam tak ležel a moje tělo se rozhodovalo, jestli zvládne vstát a dojít na záchod, nebo nezvládne a zůstane ležet se zimnicí pod dekou, až jsem z toho nakonec usnul. Spal jsem až do večera. Bylo mi líp, jen jsem byl jako omámený. S tupým výrazem jsem seděl na posteli a koukal z okna a pozoroval prodlužující se stíny vzdálených stromů na protějším břehu jezera, než jsem šel znovu spát.

V sobotu už bylo zase všechno v pořádku, bylo mi dobře a mohl jsem znovu něco sníst.

Pondělí, 14. dubna 2008 (T+40). Jammie dnes podala měsíční výpověď. Myslím, že proto, že odešla její spolubydlící a kamarádka Eve. Jammie však říká, že se tu prostě necítí šťastná, což však s odchodem Eve docela koresponduje.

Eileen to nebude mít lehké. Nejprve odešla Eve, nato odchází Jammie a ještě ke všemu Ashley je už delší dobu těhotná, takže odejde co nevidět taky. A já? Já už taky brzy zmizím.

FOTO: AUTOR (viz obsah fotografie)

Pátek, 18. dubna 2008 (T+44). Dnes přijela posila z jiného centra YMCA z New Castelu Clare a Nik. Byl jsem jim Johnem Kinleyem představen jako Hemiš, za což sklídl úsměvy nás ostatních. S omluvou, že mě častoval irským jménem mě uvedl v pravém světle jako Alexe. Už jsem si zvykl na leccaké zkomoleniny mého jména, ale Hemiš je úplná novinka. Clare je přidělena do našeho týmu a Nik jde pracovat do kuchyně.

U večere si k našemu stolu přisedl Christopher, jeden z místních instruktorů, a po uvítání nám nabízí účast na laserové přestřelce v Barrow. Nakonec, proč ne? Trochu odreagování v jiném prostředí a ještě ke všemu, alespoň pro mne, nevšední zážitek. S díky nabídku přijímáme.

Před recepcí na nás čeká jeden z těch větších autobusů a po chvílce úzkými klikatými silničkami, a pro mohutnost vozidla občas s velkými obtížemi v zatáčkách, z centra odjíždíme.

Po příjezdu do Barrow vcházíme do hotelu, kde se má hra konat a početná skupina Gappies bez zaváhání ihned zaměstnává barovou obsluhu. Zvláště někteří si s pitím žádné servítky nedělají. Zatímco já měl jedno pivo značky Guinness za 2.80 liber, Gappies si stihli dát několik 85% velkých panáků absintu a někteří ještě pivo či víno k tomu. A to všechno za deset minut, po kterých na Chrisův pokyn míříme do druhého patra hotelu, kde nás už očekává instruktorka a ve stručnosti nám vysvětluje pravidla boje. Náhodně nás rozdělili do skupin, rozdali vesty a zbraně a my za zvuků k boji motivující hudby vbíháme do patrové arény plné temných zákoutí a spleťtých uliček. Každý sám probíhá bludištěm, mapuje terén a vybírá vhodnou startovní pozici, jelikož hlas z reproduktorů odpočítává vteřiny do začátku.

Akce! Většina z nás hraje tuto hru poprvé, takže první část vypadá docela komicky. Každý splašeně pobíhá a střílí po komkoli, na koho narazí. Ať už jde o přítele či nepřítele. Vesty jsou opatřeny čidly svítícími barvou týmu. Laserovou puškou musíte mířit právě na tato čidla, do kterých když se střelíte, všechna nepřítelova čidla se rozblíkají a on je na několik vteřin vyřazen z boje – nemůže střílet ani být znovu zasažen, dokud čidla znovu všechna nesvítilí.

Postupem času začíná hra nabírat obrátek. Šikující se družiny obsazují výhodné pozice a zpoza barikád odráží útoky nepřátel. Anebo ve skupinkách po dvou i po třech pročešávají okolí.

Po chvíli týmové obrany vybíhám do tmavých uliček obhlédnout situaci na bojišti. Slyším jen vzdálené výkřiky bojujících a temně dunící hudbu z reproduktorů. Nikde nikdo. Opatrně procházím labyrintem a rychlými pohyby se zbraní zapřenou o rameno a okem na mušce nahlížím do možných úkrytů nepřátel. Při jednom takovém rychlém nahlédnutí jsem náramně polekal spoluhráčku, která ve skrytu očekávala příchod nepřítelů z opačné strany. S výkřikem vyděšeně mávala zbraní ve vzduchu, což jsem jí chvíli stejnou měrou oplácel, než jsem se vydal dál.

Dianu, jedno děvče z Gappies, která se ještě před chvílí tolik kamarádila s barovou stoličkou dole v hotelu, potkávám sedící na zemi opřenou zády o zeď v jedné části arény a malátně kroužící zbraní, pokoušeje se bez valného úspěchu zamířit.

Znovu se opatrně, se zády u zdi, pohybuji uličkami a ostražitě nahlížím za každý roh, když v tom zpoza rohu protějšší strany uličky vystupují tři temné siluety osvětlené pouze rudou září čidel a bez sebemenšího zaváhání postupují rázným krokem proti mě. Profíci! Nemám kam utéct, proto pálím hlava nehla-

FOTO: J. V. HYNEK

va, ale není mi to nic platné a už blikám jak vánoční stromček.

Sobota, 19. dubna 2008 (T+45). Dnes jsme se stěhovali z našich malých ubikací v chatkách do prostornějších pokojů v Sommerwell. Je to z toho důvodu, že zítra přijdou vojáci z armády a budou naše chatky čtrnáct dní rekonstruovat. Budou nejspíš pracovat i na jiných místech v centru.

Po přestěhování a vybalení všech věcí a po večeři vyrážíme na Lucasovo pozvání na návštěvu do jeho nového domu, který si pronajal a zařídil a v týdnu dokončil úpravy interiéru.

Byli jsme uvítáni připraveným panákem bylinného holandského nápoje, počemž mu předáváme lahev dobrého vína a kvalitního piva. Hostitel nás provedl po vkusně zařízeném domě, pustil hudbu z gramofonu a usadil nás před plápolající oheň v krbu.

David po chvíli konverzace diplomaticky zavedl řeč na pochod z Keswicku do Barrow a naše listy sponzorů, načež Lucas podepisuje oba dva, a přispívá tak 5 liber každému z nás.

Po chvíli přišly ještě dvě návštěvy, které nás také podporují malým příspěvkem.

Mezi řečí jsem se dozvěděl, že tu mám pár dní volna, tak si musím promyslet, co s nimi ještě udělám.

Je už docela pozdě, když se hodláme k odchodu. Lucas nám však nabízí nocleh u něho v podkroví a ráno že se s ním můžeme vrátit do centra autem, čemuž, znaveni, neodoláme a s nabídkou souhlasíme.

Po nedělním obědě v centru znovu zvedáme kotvy a jdeme na Gummers how, horu, zvedající se od protějšího pobřeží jezera. Je to největší nejbližší vrchol, ale jelikož je na druhé straně jezera, vzdálenost po souši není právě nejkratší.

Po cestě David nadhodil, že by jsme si to mohli zkrátit převozem z Windermere, kotviště výletních lodí a konečné stanice parního vláčku. Jdeme se tedy podívat na časy odjezdů lodí. Štěstí stojí při nás, převoz zrovna připlouvá, když přicházíme, a tak během tří minut odjíždíme.

Z vrcholu je úchvatný pohled. Mraky plují rychle oblohou, mrholí, občas i vykoukne slunce, osvětlující svými paprsky třpytivou hladinu jezera pod námi. Vzdálené siluety hor se utápějí v mlžném oparu a jejich vrcholy splývají s šedou oblohou. Škoda jen, že není jasné počasí a více času. Spěcháme dolů abychom stihli večeri v YMCA.

Středa, 23. dubna 2008 (T+49). Koukám z okna, abych napsal, jaké je tu počasí, a co nevidím, černocho v zimní bundě! Připomnělo mi to starý barometr s bílou panenkou a černým panáčkem s deštníkem. Dnes tedy černý panáček v pérovce a počasí sedí. Je mlhavo, ale už neprší a možná bude i svítit slunce, a to se pak vydám na plánovaný výlet. Musím sledovat dění za oknem a čekat na nějakou tu panenku.

Mám dnes Day off, což znamená den volna, tak si nějaký ten výlet můžu dovolit. Zatím se věnuji dohánění všelijakých restů z dřívějška, jako třeba psaní deníku a e-mailů, kolekci podpisů na listě sponzorů a dalších věcí.

Po obědě svítí slunce a já jdu západním směrem na krátkou procházku po zdejších kopcích. Uprostřed lesa, skoro na vrcholu jednoho z kopců, jsem zaslechl zvuk proudového letadla, foťák držím v ruce s okem na hledáčku a objektivem vzhůru k obloze skrze větve odhaduji možný přelet stíhačky. Je to otázka pár vteřin, kdy dvě stíhačky s ohlušujícím řevem prolétly přímo nade mnou. Ten přechod z klidu tichého lesa pod drásající řev trysek letounů je natolik veliký, že jsem jím doslova paralyzován a jen příkrčen pomalu rozdýchávám proběhlou situaci. Na nějaké stlačení spouště jsem se ani nezmožil. Holt, zase body pro armádu a má trofej, v podobě fotografie, v nedohlednu.

Sobota, 26. dubna 2008 (T+52). Je sobota a s Davidem se vydáváme na další výlet. Směřujeme do Keswicku, města v

FOTO: J. V. HYNEK

severní části Lake District. Jako vždy nejprve musíme pěšky do Newby Bridge na autobus. Cestou nám znovu přeje štěstí a potkáváme historický parní vláček, směřující do Windermere. Už zde čeká jeden fotograf připravený průjezd vlaku zachytit. V rychlosti vytahuji z brašny svůj aparát a přidávám se. Fotografuji z mostku a nechávám se na pár vteřin zahalit hustou párou z komína vláčku.

Vlaková i autobusová jízdenka zde stojí na české poměry dost peněz, proto zakupujeme jednodenní jízdenku po celém území Lake District za 9.50 liber, což je pro nás momentálně nejvýhodnější řešení.

Z Newby Bridge pokračujeme do Ambelside, města v nejsevernějším cípu jezera, odkud nám autobus odjíždí až za tři čtvrtě hodiny, proto se jdeme podívat do zdejšího impozantního kostela, který, jak zjišťujeme, je příjemně vytápěný.

Právě když přicházíme zpět na autobusovou zastávku, z dálky zjišťujeme, že autobus s číslem 555, tedy trasa Lancaster – Keswick, zde již stojí. Utíkáme a stíháme ho na poslední chvíli. S ulehčením, že nebudeme muset čekat další hodinu na příští autobus, usedáme a těšíme se z výhledu patrového autobusu.

Po chvíli jízdy však s úlekem zjišťujeme, že jedeme sice správnou linkou, avšak ne do Keswicku, nýbrž do Lancasteru! Což nám potvrzuje i sám řidič, kterého se ptáme. Na příští zastávce tedy vystupujeme a vracíme se zpět do centra města.

Následujícím „správným“ autobusem se dostáváme konečně do Keswicku. Tam procházíme pár obchodů a pokračujeme ke Castlerigg Stone Circle, kamennému kruhu nad městem, vybudovaným nejspíše v letech 2500–1300 př. n. l.

Pršelo a bylo zataženo, tak zde našťestí nebylo moc turistů a já mohl v klidu dokumentovat.

Pondělí, 28. dubna 2008 (T+54). V neděli jsme se znovu stěhovali. Tentokrát do Lodge two, tedy druhé velké chaty, která svým vnitřním vybavením i zevnějškem spíše připomíná patrový rodinný dům. Je jich tu celkem pět.

Nevím z jakého důvodu nás znovu přesídlují, ale tentokrát je to dost mizerně organizováno. Kdyby o tom, jen tak mimochodem mezi řečí, Davidovi neřekla jedna instruktorka, dozvěděli bychom se o tom až kdoví kdy.

Po obědě tedy balíme a znovu přesídlujeme. Zjišťujeme, že jsme prvními obyvateli, a tak si vybíráme jednolůžkové pokoje. Ty jsou tu jen dva, potom jedna místnost se čtyřmi postelemi a jedna velká místnost s osmi místy na spaní. Dvoje toalety a sprchové kouty a kuchyň nepočítám.

Ještě jsme si ani nevybalili, když přichází další instruktor, který nás upozorňuje, že s námi v chatě budou nejspíš nocovat ještě dvě instruktorky. Jdeme se tedy ujistit, jestli je to pravda na recepci.

Je to pravda.

Vracíme se zpět abychom jim pokoje uvolnili, když je potkáváme, jak se stěhují do vedlejší malé chatky pro osm lidí. Oznamujeme jim, že jim své pokoje přenecháme a že se nastěhujeme do malé chatky místo nich. Ony ale nesouhlasí, že prý budou zde. Tím lépe pro nás, myslíme si.

To však ještě netušíme, že tu strávíme pouze jednu noc. Milé dívky si to přes noc rozmyslely a my se druhý den, tedy dnes, znovu stěhujeme.

Úterý, 29. dubna 2008 (T+55). Dnes má Eileen rozvernou náladu a celé dopoledne mě obviňovala z deště, který začal, zrovna když jsem přicházel do Netopýří jeskyně.

Večer, když se vracíme z kurzů angličtiny v Ulverstonu a míříme k naší chatce, nás vyděsily dvě dívky skrývající se ve stínu dveřního výklenku. Se sykotem a prstem na ústech nás ponoukají k tichosti a prosí nás, abychom je na chvíli ukryli u nás v chatce. Zaskočení je vpouštíme dovnitř. Ony přiskakují k oknům a pozorujíc cestu nám v rychlosti vysvětlují situaci. Představují se jako Christina a Charlotte. Jsou tu na firemním teamingu a teď se tu skrývají před šéfy, které před chvílí strašily bušením na okna jejich chatky. S Davidem nevěřičně pozorujeme odehrávající se děj. Jak se dívky rychle objevily, tak rychle i zmizely. S díky opouštějí chatku, naposledy ještě zabuší na okno, zamávají a mizí ve tmě.

FOTO: J. V. HÝNEK

Středa, 30. dubna 2008 (T+56). Včera se mě Eileen ptala, kolik dní volna mi ještě zbývá. Od Lucase jsem se dozvěděl, že můžu počítat se dvěma dny volna za každý odpracovaný měsíc. Jeden den jsem už vyčerpal, zbývají mi tedy ještě tři. Jelikož jsme v týmu jen tři a máme tak práce nad hlavu, zeptal jsem se Eileen, kdy by se jí hodilo, abych si volno vybral.

Mám volno dnes a zítra.

Jsem tu už bezmála dva měsíce, ale na pravý anglický čaj si ne a ne zvyknout.

Mám rád silný černý čaj, jakož i mléko, ale dohromady mi to nedělá dobře. Dívky z týmu se mě sice snažily tuto mou slabůstku pomoci překonat tím, že mi i přes mé výslovné přání, nepřidávají mléko do čaje, do čaje mléko většinou přidávaly. Ale ani to nepomohlo a anglický čaj pro mne zůstane asi ještě dlouhou dobu, společně s většinou zdejších polévek „exotické chuti“, jednou z mála zdejších pochutin, které nepřiložím do svého oblíbeného jídelníčku.

(Dokončení příště.)

Aleš Jakubec

V symbolický den výročí vzniku ČSR 28. 10. 2008 se v Národním muzeu v Praze otevřela výstava s příznačným názvem „Republika“. Zachycuje příběh první Československé republiky, vykresluje atmosféru tohoto období a ukazuje vše podstatné, na co dnes s hrdostí navazujeme, ale také události, které se v dnešní době příliš nepamínají.

Výstava, jež potrvá do 15. března 2009, se vrací do období první světové války, která přinesla zásadní změny ve vývoji celé Evropy. Rozbití Rakouska-Uherska a vznik samostatného Československa tvoří základní kapitolu našich novodobých dějin a tzv. první Československá republika je považována za zlatý věk české a slovenské státnosti. Architektonicky je prostor členěn do čtyř základních částí, vystihující charakter první ČSR.

Nádraží

Úvodní část výstavy návštěvníky seznamuje s domácím a zahraničním odbojem včetně legionářů. Poprvé jsou vystaveny unikátní předměty, jako např. Kupkový plakáty z doby jeho působení ve francouzských legiích nebo text Washingtonské deklarace v podobě telegramů, které Edvard Beneš posílal do Prahy. Nabízí se zde jedinečná příležitost zhlédnout pokladnici se státními symboly a předměty, které reprezentovaly nový stát. Významné místo je ve výstavě věnováno zániku Československa, kde dominují originály Mnichovské dohody, poprvé vystavené mimo území Německa.

Město a Venkov

Unikátním architektonickým řešením výstava vtahuje návštěvníka do světa obyvatel mladého státu, jejich ideálů, starostí, zábavy a smutku. Samostatně představuje dva odlišné světy – život ve městě a život na venkově, které však byly stejně důležité pro fungování republiky. Ve městě návštěvníci nahlédnou do prostředí knihkupectví, kavárny, módního salónu a obytných interiérů různých sociálních vrstev. Zároveň nejde opominout svět továren a hospodářské krize. Specifickou atmosférou zaujme venkov s kostelem, školou, statkem, nepostradatelnou hospodou a sokolovnou.

Kino

Součástí výstavy je prezentace kultury a významných osobností tohoto období,

mezi které patří architekti, vědci, umělci či sportovní hvězdy. Tato část výstavy se koná v přízemí, v prostoru tzv. Hollarea.

Fotoalbum

Neoddělitelným prvkem výstavy je její průvodce, který má podobu rodinného fotoalba. Rodina pana Dlabače se vždy „náhodou“ nachomýtné u důležitých událostí první ČSR, jakými byl příjezd T. G. Masaryka do Prahy, bitva u Zborova, stávka v období krize, mobilizace v září 1938 apod. Přijďte se na jejich osudy podívat.

Výstavu Republika v Národním muzeu v Praze, která vás provede příběhem první Československé republiky, pořádají Národní muzeum, Senát Parlamentu České republiky a Vojenský historický ústav.

Zdroj: <http://www.cittadella.cz/repu/index.php>

Setkání zaměstnanců YMCA 3

Ve dnech 6.–8. 10. 2008 se v Bělči nad Orlicí uskutečnil již třetí SeZam, tedy Setkání zaměstnanců YMCA. Cílem setkání znovu bylo vzájemně se podpořit v naší práci pro YMCA, poradit si, fyzicky si odpočinout, zastavit se a zamyslet nad směrem, kterým YMCA míří. Setkání se zúčastnilo 15 lidí ze sedmi kolektivních členů.

Hlavním diskuzním tématem bylo tentokrát naplňování a dopady dokumentů Rozvoje YMCA (v oblastech Identita, Společenství, Programy, Lidé) a spolupráce YMCA s dalšími subjekty.

Vzdělávací část setkání, která se týkala prezentace YMCA a vztahů s veřejností, vedl odborný externista Radek Daniel, duchovní téma ostřílený ymkař Radim Žárský. Přes nabitý program došlo i na malý společný výlet a neformální rozhovory, při kterých jsme se mohli zas o kousek lépe poznat.

Součástí programu byla i tentokrát „burza úspěchů“, ve které každý z přítomných kolektivních členů YMCA představil jeden svůj úspěšný, jedinečný projekt, který se mu v poslední době vydařil.

Myslíme si, že se nám podařilo posunout naši YMCA zase o kus dál, a děkujeme tedy všem zúčastněným za aktivní přístup a příjemné setkání. Všechny ostatní, kteří se věnují práci pro YMCA na sekretářské pozici – ať už jako zaměstnanci či dobrovolníci, rádi uvidíme na dalším SeZamu. Výstupy z naší společné práce jsou k dispozici na www.dokumenty.ymca.cz.

Julie Nepustilová

FOTO: J. V. HÝNEK

Prokletí zlata 1000 let ZLATA Inků

Praha I výstava

od 1. listopadu 2008
do 31. května 2009

Výstava na Pražském hradě

Pověstmi opředený zlatý poklad Inků. Kdo si alespoň jednou nepřál vidět z blízka, na dosah ruky, zlaté poháry, masky a kouzelné šperky z minulých staletí? Od podzimu 2008 mohou návštěvníci na Pražském hradě obdivovat na devadesát originálních předmětů z pokladů Inků.

Výstava „Prokletí zlata – 1000 let zlata Inků“ představuje ty nejkrásnější nálezy z Muzea zlata v Limě (Peru), které lze obdivovat v tmavých mystických prostorách Nejvyššího purkrabství Pražského hradu za doprovodu peruánské andské hudby. Poháry z masivního zlata, ďábelsky se šklebící masky, úchvatné náušnice, šperky zdobící nos a pamětní dary unášejí návštěvníky na cestu do minulosti. Jednotlivě nalezené předměty jsou unikáty vysoké historické hodnoty, které byly prohlášeny za národní kulturní dědictví Peru. Některé exponáty jsou zde po úspěšné prezentaci v Německu poprvé vystaveny i v České republice. Poklad Inků ukrývá mnohá tajemství a návštěvníci jsou vyzváni je objevovat.

Inkové založili jedinou velkoříši jižně od rovníku, která byla současně impériem s největším zlatým bohatstvím. A právě zlato je dovedlo ke zkáze. Pro Inky bylo zlato symbolem slunce, krásy a darem bohů bez jakékoli materiální hodnoty. Španělští dobyvatelé v něm však viděli jen bohatství. Toto historické nedorozumění nakonec dovedlo mocnou inckou říši k zániku.

Nejen zlato je zajímavým lákadlem. Návštěvníci výstavy budou na úžasné cestě plné zážitků seznámeni s tajuplnou indiánskou říši v Andách. Na základě historických pramenů pak výstava ukáže, jaké maličkosti dokázaly vyvolat války, jakým mystifikacím byly vystaveni vojevůdci, jaké útrapy museli vytrpět španělští dobyvatelé a kolik krve bylo prolito kvůli zlatu.

Výstava je otevřena denně do 31. 5. 2009 od 10.00 do 18.00 hodin. Vstupné pro dospělé činí 220 Kč, žáci, studenti, seniři, rodiny a skupiny obdrží slevy.

*Kateřina Bohadlová
koordinátorka výstavy*

FOTO: [HTTP://WWW.ZLATOINKU.CZ](http://www.zlatoinku.cz)

ŘEŠETO – JAKÉ TO BYLO?

Řešeto 2008 – Náš svět (ekologie pro všední den) byl doprovodný program pro děti a středoškolskou mládež při výstavě Vzdělání a řemeslo na Výstavišti v Českých Budějovicích. Konal se ve dnech 16.–18. září 2008. Řešeto pořádá YMCA České Budějovice již od roku 2002.

Proč ten název – Řešeto? Vznikl od slova „řešit“ (každý účastník řeší soutěžní úlohy). Nebo: Pokud se mu úkoly zdají být příliš složité a nemůže nalézt správné odpovědi, může mít někdy dojem, že je jeho hlava děravá jako řešeto... ? :-)

V prvním ročníku Řešeta si účastníci mohli vybrat soutěžní otázky podle obtížnosti a dle svých schopností, většinou se jednalo o logické a matematické kvízy a hlavolamy. Velký ohlas měl třetí ročník, v němž jsme se zaměřili na poznávání jihočeských měst. V roce 2006 byly soutěžní úkoly připraveny z oboru hudby a sportu.

Letošní soutěžní úlohy byly zaměřeny na praktické poznávání a ochranu životního prostředí. Vše jsme opět připravili v pavilonu R3 na Výstavišti v Českých Budějovicích. V pondělí 15. září jsme na výstavní panely upevňovali soutěžní úlohy a nápovědu, připravovali upomínkové předměty k rozdávání, chystali dostatečné množství tužek, papírů a ostatních drobných nezbytností.

V úterý 16. září od 9 hodin to vypuklo: na výstavu Vzdělání a řemeslo míří davy školáků se svými učiteli. Prochází se po

FOTO: YMCA ČESKÉ BUDĚJOVICE

areálu a většinou hledají stánky s občerstvením. Vlastně ne – hledají stánky, kde se prezentují jednotlivé střední školy. Žáci se zajímají na této výstavě přeci hlavně o to, kde by mohli v budoucnu studovat, jaká škola jim nabízí co nejzajímavější uplatnění. My sice nejsme škola a nenabízíme umístění žáků, zato máme připravený zajímavý doprovodný program.

Náš pavilon je umístěn až vzadu, takže mládeži chvíli trvá, než dojdou až k nám. Poslední chvíle volna – ale pak už se máme co ohánět. Musíme účastníky nalákat, aby se zapojili do našeho soutěžního programu. To není zas tak těžké – nabízíme totiž lákavé odměny za správně vyřešené úlohy. Tiskárna na fotografie, joystick, dřevěné hry a hlavolamy, flash disk či DVD – to už jsou opravdu zajímavé ceny, to už stojí za to si vzít soutěžní formulář, přečíst si zadání úloh a (správně) odpovědět.

Většinu návštěvníků zaujaly otázky typu: kam přesně mohu umístit běžný domovní odpad, abych co nejméně zatížil životní prostředí, co všechno se dá vyrobit ze starého papíru nebo co se získává ze zpracovaných vysloužilých elektropřístrojů? Každý si také mohl přečíst na vyvěšených propagačních materiálech informace, které by ho formou nápovědy dovedly ke správnému vyřešení úloh. Smyslem akce totiž nebylo jen soutěžit o hodnotné ceny, ale zejména upozornit, že s ekologií se setkáváme každý den.

Soutěžní otázky jsme měli precizně zpracované, při jejich přípravě jsme totiž využili služeb odborníků: Úlohy o elektrozařízení připravila REMA Systém a. s. (neziskově hospodařící akciová společnost), která se zabývá zabezpečením zpětného odběru, zpracování a ekologicky šetrného odstranění elektrozařízení. Všechny ostatní úkoly vymyslela Vzájemná komunikace o. s., které má zkušenosti s realizací vzdělávacích a osvětových projektů v ekologii.

FOTO: YMCA ČESKÉ BUDĚJOVICE

FOTO: YMCA ČESKÉ BUDĚJOVICE

FOTO: YMCA ČESKÉ BUDĚJOVICE

Nával soutěžících jsme zvládli, okolo poledne jsme si mohli pomalu oddechnout a až do odpoledne jsme pak hodnotili vyplněné soutěžní formuláře. Čtení to bylo mnohdy neveselé – překvapilo nás, kolik dětí by bez váhání odhodilo např. plechovky od barev či starý nábytek do běžného kontejneru na směsný odpad, i když mají k dispozici sběrný dvůr. V ekologické osvětě jsou stále ještě velká bílá místa...

Okolo čtvrté jsme mohli pavilon již v klidu opustit a těšit se na další den. Ve středu vše probíhalo obdobně. Ve čtvrtek také, jen jsme skončili trochu dřív a začali balit – vše opět sundat, uskladnit, připravit k odvozu. Je v tom vždy trochu smutku a nostalgie – prázdný pavilon, akce končí. Ale na rozjímání není čas, balíme a už rozmýšlíme, co připravit a jak vylepšit příští ročník.

Řešeto vlastně ještě nekončí: Kdo vyhrál? A kdy dostane slíbenou odměnu?

Výherce jsme losovali hned v neděli 21. září. Účastníků bylo přes 1 500 – tolik jsme rozdali soutěžních formulářů. Někteří se ovšem do soutěže nakonec nezapojili, protože odevzdaných a dostatečně vyplněných formulářů bylo 871. Nadpoloviční většina soutěžících odpovídala převážně správně, zcela správných odpovědí pak bylo ovšem jen 21. Do losování byly zahrnuty postupně všechny odevzdané formuláře, větší šanci na výhru měli účastníci s lepšími výsledky; možnost vyhrát měl ale každý.

Na ceny museli vylosovaní výherci ovšem počkat až na konec října. O podzimních prázdninách totiž pořádáme Piškvorkiádu, a jako vyvrcholení turnaje v hraní piškvorek byly slavnostně předávány i ony toužebně očekávané výhry. Kdo si pro výhru nepřišel, tomu jsme ji poslali poštou.

Piškvorkiáda se odehrávala ve středu 29. října 2008 v prostorách kostela ČCE v Českých Budějovicích (tř. 28. října 28). Kromě hraní piškvorek si všichni příchozí mohli zahrát různé stolní společenské i karetní hry, potrápít se s hlavolamy – prostě strávit příjemně poslední den podzimních prázdnin. Klídek, pohoda – co víc si můžeme přát? Přijďte příště také! Děkujeme všem, kteří se podíleli na realizaci letoš-

FOTO: YMCA ČESKÉ BUDĚJOVICE

ního ročníku Řešeta za vstřícnost a spolupráci i za příjemnou náladu při akci!

*Johana Matějková
YMCA České Budějovice*

Tento projekt je spolufinancován Statutárním městem České Budějovice

Oslavy na Mělníku

FOTO: YMCA MĚLNÍK

Byl to rok bohatý na události. Spojenými státy hýbala aféra Lewinská a Českou republikou zase hokejová vlna euforie po vyhraném olympijském turnaji v Naganu. K tomu všemu letopočet 1998 vyhlásila OSN Mezinárodním rokem oceánů. Není divu, že se tehdy i skupina mladých mělnických nadšenců rozhodla vykonat něco zaznamenáníhodného. A tak se i stalo. Na podzim 1998 vznikl TenSing Mělník. Teď oslavil desáté narozeniny. Protein měl na místě celý tým reportérů.

Na mělnické faře to tentokrát vřelo přece jen o poznání víc než před deseti lety. Zatímco v roce 1998 se pár kamarádů sešlo, aby udělali krok do neznáma, a založili tensingovou skupinu, dnes byl sál plný lidí, kteří už moc dobře věděli, co TenSing znamená, a přišli si připomenout jeho deset pestrých let na Mělníku.

Založit mělnický TenSing, to chtělo odvahy. Mělník je malebné, avšak celkem malé, město a najít mezi jeho 20 tisíci obyvateli stálý přísun teenagerů se zájmem o hudbu nebylo vždycky snadné. Přesto se mělničtí složitějšími obdobími úspěšně probili, a tak bylo při oslavě na co vzpomínat. TenSing Mělník od počátku vynikal mezi ostatními neobvyklou invencí při vymýšlení divadelních vstupů ke svým koncertům. V roce 2000 o svých kvalitách přesvědčil všechny ostatní tensingáře z České republiky na festivale, který se konal právě na Mělníku.

Mělnický TenSing si na oslavu nachystal film o své vlastní

historii. Na plátně vzpomínaly na uplynulých deset let všechny jeho významné osobnosti, a že jich TS Mělník měl. Kromě výčtu nejlepších koncertů v sestřihu nechyběl mírně sebeironický pohled na některé kisky a úsměvné situace, které každý tensingový koncert nechtěně, a přece neomylně provází.

TS Mělník měl tak jako každá tensingová skupina šťastnější a méně šťastná období, někdy se do něj členové hrnuli, a někdy naopak jakoby TenSingu „jeho Mělničané nerozuměli“ a nechávali ho svému osudu.

TS Mělník ale všechny slabší chvíle přežil (ne všechny tensingové skupiny měly to štěstí). Někteří z těch, co mělnický TenSing zakládali, teď přišli jeho desátiny oslavit třeba už s vlastními potomky. Dobrý základ pro to, že tohle nebyly poslední kulatiny TenSingu Mělník. Všechno nejlepší!

Vojtěch Berger

U2 – No Line On The Horizon

Dlouhé čtyři roky čekali fanoušci irské skupiny U2 na nové album. Koncem zimy se dočkají. Po singlu Get On Your Boots vyjde 2. března celé album s názvem No Line On The Horizon a předpokládá se, že bude rockovou událostí roku 2009.

První náznaky cesty, kterou se skupina v posledních letech vydala, mohli hudební fandové zaregistrovat již loni v létě, kdy z blízkosti Bonova letního sídla na jihu Francie unikly nahrávky z nově připravovaného alba. Bono si údajně skladby pouštěl tak nahlas, že je bylo možné nahrávat z otevřených oken. Kapela se tak nevyhnula neoficiálním nahrávkám skladeb (a v poslední době i videa) na Internetu a kvůli chybě australské pobočky Universal Music mezi fanoušky již teď koluje i celé album, ačkoliv k jeho prodeji dojde teprve za několik dní.

Deska měla původně vyjít loni na podzim, skupina však změnila plány a opustila některé již nahrané skladby. Jako producenti tak vystupují místo Ricka Rubina Brian Eno, Daniel Lanois a Steve Lillywhite. Autorem obalu desky je

japonský fotograf Hiroši Sugimoto. Album bude obsahovat 11 skladeb včetně singlu Get On Your Boots. Nahrávky vznikaly v několika studiích – v marockém Fezu, Dublinu, New Yorku a Londýně, ostatně vliv africké hudby je avizován.

V souvislosti s novým albem je připravováno také velké světové turné kapely. Zda bude jeho součástí i koncert v České republice není dosud jisté. Hledá se především vhodné místo pro akci, kterou by mělo navštívit 80 až 100 000 diváků. U2 měli v České republice koncert před 12 lety na pražském Strahově.

Tracklist:

1. No Line On The Horizon
2. Magnificent
3. Moment Of Surrender
4. Unknown Caller
5. I'll Go Crazy If I Don't Go Crazy Tonight
6. Get On Your Boots
7. Stand Up Comedy
8. Fez - Being Born
9. White As Snow
10. Breathe
11. Cedars Of Lebanon

Aneta Hynková, foto: <http://www.u2.com> a amazon.com

Outdoorové centrum YMCA Greenhill hledá dobrovolníky!

Outdoorové centrum YMCA Greenhill v Severním Irsku nabízí možnost dlouhodobé dobrovolné služby v délce 10–12 měsíců.

Na začátku pobytu je dobrovolník proškolen, aby pak mohl během roku pomáhat při týdenních outdoorových programech pro děti a mládež.

Jedná se o aktivity jako jsou lukostřelba, jízda na kanoích, stavění raftu, lezecká stěna, lanové aktivity, horolezectví, orientační běh a teambuilding. Po dobrovolnících YMCA Greenhill vyžaduje předem dobrou znalost angličtiny a schopnost pracovat s dětmi a mládeží. Předchozí zkušenosti z této oblasti ale nejsou nutné.

Snahou je získat pro dobrovolnický program podporu z programu EU Mládež v akci. V tom případě jsou veškeré dobrovolnickovy náklady hrazeny. V případě, že se podporu nepodaří zajistit, dobrovolník si sám hradí cestu tam a zpět.

Více na <http://www.greenhill-ymca.org>.

Aktuálně hledá YMCA Greenhill dobrovolníky s nástupem na začátku května 2009. Další možnost bude poté v srpnu/září. Zájemci o květnový termín nechtě se přihlásí co nejdříve (nejpozději do 1. 4. 2009) na adrese kristina.ambrozova@ymca.cz.

aneb Co ulpělo v redakčním komíně

Školení hlavních vedoucích táborů

YMCA v ČR opět pořádá Školení hlavních vedoucích táborů akreditované MŠMT, a to ve dnech 17.–19. dubna 2009, ve školícím středisku Junův statek v Sedlci u Prahy (u Líbeznice).

Absolventi získají po úspěšném vypracování závěrečného testu „Osvědčení hlavního vedoucího dětských táborů“ s platností na dobu neurčitou.

Účastnický poplatek 1 500 Kč (pro členy YMCA 1 250 Kč) zahrnuje ubytování, stravu, lektorné a studijní a metodické materiály.

Veškeré další informace včetně přihlášky k vyplnění najdete na webu www.tabory.ymca.cz.

YMCA má nové logo

Nebojte se, nedošlo k jeho změně, naopak spíše k vypilování jeho grafické podoby. Pro jeho užití připravujeme grafický manuál, který bude brzy dostupný všem, kteří chtějí logo YMCA použít pro jakoukoliv dobrou věc. Více informací naleznete na hlavním webu www.ymca.cz v sekci Servis KČ.

A co najdete v příštím čísle?

1. To, čím do něj přispějete :-)
 2. To, co pro vás připraví ostatní...
- Tématem příštího Proteinu bude:

Duchovní základy YMCA

YMCA je od svého založení křesťanskou organizací. Stejně dlouho však přináší velmi otevřený prostor a komunikuje napříč různými duchovními tradicemi. Jaká je v tomto smyslu dnešní YMCA?

Nezapomeňte ale také na zprávy a (kvalitní) fotografie ze svých akcí.

Uzávěrka je čím dříve, tím lépe! :-)

Pište na mail redakce: protein@ymca.cz

SETKÁNÍ YMCA 2009

Neváhejte!

Přijďte vytvořit a zažít skvělou
ymkařskou atmosféru!

15. - 17. 5. 2009

Masarykův tábor Soběšín

SPORT

PROGRAM PRO DĚTI

ČAJOVNA

LANOVÉ AKTIVITY

SPOLEČNÁ BOHOSLUŽBA

VZPOMÍNKY SENIORŮ

DISKUZE

VÝTVARNÉ WORKSHOPY

RELAXACE

TANČÍRNA

Více informací na www.ymca.cz
Přihlašujte se do 27. 4. 2009

(Cena max. 300 Kč, děti sleva)